

spremljivanju ministrskega predsednika Spaka na Holandsko v mesto Haag, kjer se je posvetoval s holandsko kraljico Viljmino. Sad teh posvetovanj je brzozjavna mirovna poslanica, katero sta naslovila vladarja 7. novembra na vlade Nemčije, Anglije ter Francije in se glasi: »V tem resnem času napetosti in vojne na zapadu sva prepričana (belgijski kralj in holandska kraljica), da morava povzdigniti še enkrat svoj glas za mir, preden izbruhne vojna v vsej svoji sili. Pred nekaj časa so se vojujoče države izrazile, da niso naspotne pristati na pravično podlago za mir. Če je to zanje sprejemljivo, se jim stavlja v vsemu sili na razpolago, da nama sporoče svoje predloge in da se v duhu prijateljskega sporazuma doseže sprava. Zdi se nam, da je to naloga, ki jo morava izpolniti in da z ozirom na dobre odnose z vsemi sosedi lahko ponudiva svojo službo za posredovanje. Če bo to sprejeto, bova z vsemi sredstvi delala za vzpostavitev miru, v dobrobit naših narodov, vsega sveta. Upava, da bo najina ponudba sprejeta in da bo tvorila prvi korak k trajnemu miru.« Mirovni poziv belgijskega kralja in holandske kraljice so sicer vse države pozdravile, vendar je bil v naprej obsojen v praktičen neuspeh, ker Nemčija ne bi sprejela pogojev zavaznikov; zavezniki na se ne morejo ukloniti volji Nemčije.

Dvoličnost Rusije napram Nemčiji. Rusija igra napram Nemčiji zelo dvolično politiko. Ruski zunanji minister Molotov je v svojem govoru 6. novembra, o katerem poročamo na drugem mestu, ostro obsodil evropske demokratične države z Ameriko vred in je previdno izpustil vsak neprijateljski omenek Nemčije, ki je vendar sprožila ter začela to vojno. Pač pa je izdala komunistična internacionala ali kominterneta ob priliki proslave 22 letnice boljševiške revolucije v Rusiji proglas, v katerem niso opsovane kot meščanske ter kapitalistične države samo Anglija, Francija in Amerika, ampak tudi Nemčija, Italija in Japonska. Vsem se očitajo v proglasu enaki svetovni vladarski cilji, proti katerim se mora bojevati komunizem do končne zmage. Proglas dalje naglašava, da se sovjetska Rusija ne bo vmešavala v to vojno, katere cilji so daleč od njenih, kajti ostala bo dosledno zvesta svetovni komunistični revoluciji. Ker je bilo besedilo proglasa sestavljeno s pristankom Stalina, torej iste sovjetske osebnosti, ki je sklenila tudi sporazum z Nemčijo in odobrila vse korake ter uradne govore zadnjega časa, je to najboljši dokaz, kakšno dvojno vlogo igra Moskva. Igre te dvojne vloge se sedaj zavedajo v polni meri tudi v Nemčiji, kjer je proglas napravil naravnost porazen vtis in prepričal tudi dvomljivce o tem, da je namen sovjetske Rusije Nemčijo le izigravati na enak način, kakor bi rada izigravala tudi vse ostale države. Vkljub tej očitni dvoličnosti sovjetov se je nemški tisk obširno ukvarjal z govorom Molotova, povsem pa je zamolčal proglas kominterne, kateri je bil izdan istočasno.

Osebam, ki se ne morejo zadostno kretati, pa trpe zaradi tega na zaprtju in motnjah pri prebavi, združenimi s pomanjkanjem teka, nudi večtedensko zdravljenje z naravno »Franz-Josefovo« grenko vodo zelo dobre uspehe. Uživa se dnevno ena časa »Franz-Josefove« grenke vode zjutraj na tešče ali zvečer, preden greste k počitku.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

Kako pišejo . . .

Sramotilen spis zoper katoliško duhovščino je objavljala »Domovina« v letošnjem letniku v obliki romana pod naslovom »Andrej Šolar«. V tej povesti je samo naslov vzet iz slovensčine, vse drugo je od začetka do konca neslovensko. Delo je postavljeno v predvojne dni, v povesti pa ni niti najmanjšega sledu o slovenstvu in njegovih težkih borbah v tem času. Če bi »Domovina« res bila slovenski list, bi morala mladini sedanjega časa predočiti slovensko preteklost v pravi luči ter opisati težke boje, ki so jih vodili za obstoj in napredek slovenstva vsi stanovni našega ljudstva, zlasti slovenska duhovščina. »Domovini« pa je samo do tega, da delovanje slovenske duhovščine osramoti in opljuje. Zato si je izposodila iz nemške književnosti enega najbolj zagriženih in enostranskih nemških pisateljev (Thoma) ter presadila njegove strupenosti zoper katoliško duhovščino na slo-

venska tla. Thoma-»Domovini« duhovniki ne poznajo ljubezni do bližnjega, njim je tuje načelo pravičnosti, v zasledovanju političnih ciljev so trdi, brezprosn, lažnivi in do neusmiljenosti krivični. Takšni slovenski duhovniki do svojega ljudstva nikdar niso bili. Zgodovina slovenskega ljudstva daje slovenski duhovščini najlepše spričevalo. Brez slovenske duhovščine bi slovenskega naroda več ne bilo. Slovenska — pardon: jugoslovenska — »Domovina« se skazuje slovenski duhovščini hvaležno s tem, da posega v laži-svobodomiselnih in protikrščanske predale nemške književnosti po sramotilke zoper slovensko duhovščino. Naš list je to nečuveno sramotenje slovenske duhovščine v obliki iz nemščine prestavljenega romana že večkrat obsodil. »Domovina« je s to povestjo pokazala, kako je slovenska in kaka sovražnica Cerkve in duhovščine je.

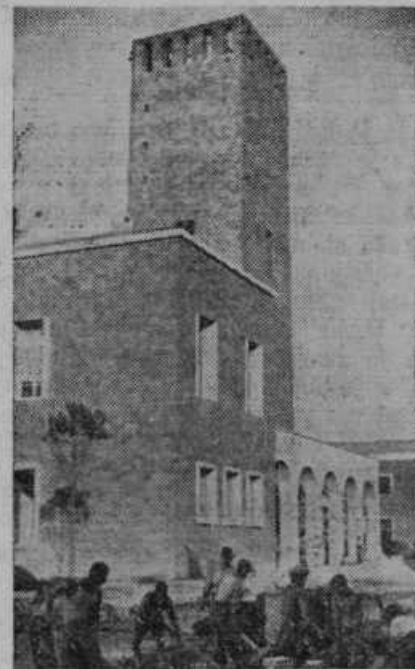
Po krščanskem svetu

Katoliški tisk je odločilnega pomena za katoliško gibanje. Brez svojega tiska ne uspeva noben pokret, najmanj pa katoliški, ki ima največ nasprotnikov med vsemi. Veliko važnost katoliških listov in časnikov je poznal veliki čikaški kardinal Jurij Mundelein, ki je umrl pred mesecem dni (2. oktobra). Ob njegovi smrti je javnost zvedela vse to, kar je čikaški nadškof storil v utrditev krščanske misli in osvežitev katoliškega življenja daleč preko mej svoje nadškofije. Med njegovimi velikimi deli stoji v ospredju kot eno največjih njegova dejavna skrb za razširjanje katoliškega tiska. Pri tem se je oziral na vse narodnosti, ki živijo v njegovi nadškofiji, dobro vedoč, da le materina beseda najde pot do človeškega srca. Zato se je tudi krepko zavzel za slovenski tisk. Kakor poroča »Amerikanski Slovenec«, je kardinal Mundelein o prvi priliki poklical v svojo nadškofijo tedanjega urednika li-

sta »Ave Maria«, ponudil mu slovensko župnijo sv. Štefana in ko se je g. Zakrajšek ob pomisleku, kaka nasprotstva ga čakajo, obotavljal, mu je ta enostavno povedal: »Jaz bom vaš škof, ki bom stal za vami!« In to je tudi storil. Ko so se dvigala vsa mogoča nasprotstva, se je pokojni nadškof vseskozi držal svoje obljube. Tako je pokojni kardinal pomagal, da je g. Zakrajšek preselil tedaj svojo skromno tiskarno v Čikago, iz katere se je potem organizirala laična tiskovna ustanova, ki je začela jačiti z intenzivnim delom katoliško tiskovno fronto in končno uspela, da so katoliški Slovenci v Ameriki dosegli toliko potreben slovenski katoliški dnevnik, ki izhaja še danes. Tako so bili deležni velike pomoči od kardinala Mundeleina tudi katoliški Slovenci v Ameriki. Če bi ne bilo njega, bi morda nikoli ne dosegli, kar se je doseglo v tem oziru med Slovenci v Ameriki.

Francoski letalski častnik daje pred dvigom v zrak zadnja navodila strelcu pri strojnici v angleškem bombniku

V Italiji so izsušili v teku let Pontinska močvirja. Na izsušenem prostoru so pozidali že pet novih mest. Na sliki vidimo občinsko hišo v novo zgrajenem mestu Pomezia